

men under et andet Ministerium. Man har derfor fundet det rettest, at der ikke skete nogen Ændring paa dette Punkt, § 4 er jo foreslaaet af rent praktiske Hensyn, men den lille Lov med Tillæg af de her foreslaaede Ændringer er ikke mere indviklet, end at enhver, der faar med denne Sag at gøre, nok vil finde ud af den alligevel. Spørgsmaalet er vel i sig selv af ringe Betydning, men overfor de Indvendinger, der er gjorte gældende, har Flertallet ikke ment at burde kræve § 4 opretholdt. Jeg skal derfor paa Flertallets Vegne anbefale Tinget at stemme for det stillede Ændringsforslag.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Da min Kollega Kirkeministeren er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne tiltræde den af Flertallet afgivne Betænkning og lige saa det af Flertallet stillede Ændringsforslag om, at § 4 udgaar af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg A. Sp. 3879)

vedtoges uden Afstemning.

§ 4

forkastedes med 33 Stemmer. 25 tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statens Overtagelse af „Dansk Sløjd-lærerskole“ m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 463).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Laursen: Dette Lovforslag, der er fremsat i Landstinget og der er undergaaet nogen Forandring, kommer jo ikke uventet, da det er et Resultat af forskellige Forhandlinger, som har været førte her om Forholdet mellem de to Sløjdretninger. Det er tillige paakrævet derved,

at den nuværende Sløjdinspektør er kommet ret højt op i Aarene. Jeg tror ikke, der er nogen stor Grund til at komme dybt ind paa disse Forhold, som vedrører Fortiden. Jeg vil derfor nøjes med her at udtale, at Forholdet mellem de to Sløjdretninger, som det ogsaa er fremgaaet af de forskellige Forhandlinger her, ikke har været just, hvad man kan kalde venskabeligt, men nærmest har været et Kampforhold. Det, der tilsigtes ved dette Lovforslag af den højtærede Minister, og som ogsaa har været tilsigtet fra forskellige Sider her i Tinget, er at søge, om man ikke kunde faa et fredeligt Samarbejde i Stand mellem de forskellige Sløjdretninger i Stedet for det tidligere Kampforhold. Og dette fredelige Samarbejde skulde ikke blot finde Sted mellem Lederne og Lærerne, men ogsaa ude i Skolerne, hvor Lærerne skal øve deres Gerning i Sløjdens Tjeneste til Gavn for den opvoksende Slægt. Der skulde disse Sløjdretninger have nogenlunde lige Vilkaar til at kunne vinde Befolkningen og komme til at gøre sig gældende i Skolearbejdet. Det er det, jeg mener, den kommende Tids Arbejde skal rettes imod.

Sløjdens Fremme maa dog være Hovedsagen, medens det bliver en Bisag, hvilken af de to Sløjdretninger der skal have Overtaget. Jeg tør ikke udtale mig som sagkyndig; men det, tænker jeg, maa dog være Mening, at Hovedsagen er, at Ungdommen kan faa en god og fornøjelig Beskæftigelse i Skoletiden ved Sløjd, medens den maaske ellers kom til at gaa ledig og som Følge deraf henfaldt til nogle af Lediggangens Fristelser. Vi skulde efter min Mening se at stille de to Sløjdretninger saa lige, som gør ligt er, og saa lade dem føle herinde fra, at vi vilde se med stor Velvillie paa, om man kunde sammenarbejde de forskellige Fordele, som findes i de to Retninger, saa at der blev større Enhed i Arbejdet. Det var oprindeligt Mening, naar Staten overtog denne Skole for Læreruddannelse, at den da skulde have Bolig i den af Sløjdinspektøren købt Ejendom. Som Lovforslaget nu er formet i Landstinget, bliver det kun et Lejemaal; i saa Fald kan det let føre til — det vilde jeg for øvrigt ikke anse for at være saa urigtigt —, at Staten med Tiden kommer til at opføre eller erhverve en Bygning, hvor der kan blive god Plads. Hvis det skulde blive Tilfældet, vilde jeg for min Del overmaade gerne se, at de forskellige Sløjduddannelsesskoler kunde faa Plads under samme Tag. Somme Tider,